

Vigtighed under vore nærværende Forhold, hvor der er saamange Ting, der fordre ikke ubetydelige Udgifter, og det derfor nok er værd at undgaae de Udgifter, som man kan undgaae, vel at mærke, naar Undervisningen ikke ved deres Afholdelse vilde fremmes.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg anseer det for umuligt og uhensigtsmæssigt at udtale en bestemt Grundsatning om, hvad der i ethvert enkelt Tilfælde er Ret eller Lov. Det er en Art af Sager, hvor man fra begge Sider maa komme hinanden imøde og søge at lempe sig efter hinanden for at opnaae det bedst Mulige, som under saadanne Omstændigheder kan opnaaes, og hvorved saavel Børnenes som Kommunens Lærv i lige høi Grad kan være iagttaget.

K. Pedersen: Det kan ikke nægtes, at jeg kan føle mig meget tilfreds med den høitæredede Ministers Svar. Det var ikke min Mening, at Ministeren kunde udtale noget Bestemt derom, men idet han har udtalt, at det var Forhold, hvori man maatte lempe sig efter hinanden, har han givet mig Ret til at antage, at ogsaa Ministeriet vil vide at lempe sig efter Forholdene, hvor de maatte fremkomme paa den Maade, som steet er i det af mig tilsigtede Tilfælde.

Eschering: Jeg troer, at den største Sikkerhed, det ærede Medlem kan have, ligger i den sikkre Bevidsthed, at 99 er ikke 100.

P. Olsen: Jeg kan ikke Andet end udtale min Glæde over den Udtalelse, vi hørte af den ærede Minister, at han fastholder, at ingen-somhelst Administration, hverken Skolekommissionen eller andre, kan forhindre eller gjøre et Indgreb i den Ret, man hidtil har anseet for hjemlet, at der kan oprettes Skoler paa Landet uden nogen-somhelst Tilladelse. Jeg er forbauset over at høre, at en Skolekommission har kunnet fremkomme med en saadan Begjæring paa denne Tid efter de Forhandlinger, der her ere førte. I det andet Thing er der blevet reist en udførlig Diskussion om dette Spørgsmaal, og Forholdenes For-

skjellighed i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn er der blevet oplyst. Jeg har liggende for mig den nærværende Ministers og den foregaaende Ministers Udtalelser, der begge gaae ud paa at fastholde paa det Allerstrængeste, at der her ikke behøves nogen Tilladelse og altsaa heller ikke nogen Ansøgning til vedkommende Skoledirektion. Jeg vil derfor haabe, at det vil blive betydet Skoledirektionerne, at de ere i Bidsfarelse, naar de ere af anden Mening. Vi have her i Rigsdagen vedtaget en Lov, som jeg selv har indbragt, og som udtrykkeligt gaaer ud fra den Forudsætning, at det er en fri Sag at oprette saadanne Skoler, naar man henholder sig til Bestemmelserne i Loven af 2den Mai 1855. Jeg glæder mig derfor over, at Ministeren har udtalt sin Mening herom saa klart, at der ingen Tvivl kan være om, hvorledes Ministeriet vil stille sig til dette Spørgsmaals Afgjørelse i paakommende Tilfælde.

E. C. Larsen: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at det er ganske vist, hvad der nu er fremsført fra alle Sider og erkjendt af Ministeriet, at der ingen Tilladelse behøves til at oprette saadanne Skoler paa Landet. Dette er vistnok fuldkommen lovhjemlet; men der kan paavises forskellige ældre Udtalelser af den tidligere Overskolebestyrrelse, nemlig Kanceliet, som sigte det Modsatte, og man kan ikke undre sig saameget over, at ældre Mænd rette sig efter de Bestemmelser, der gjaldt paa den Tid, da de satte sig ind i Skolevæsenet, istedetfor at rette sig efter Ytringer her paa Rigsdagen, som nyligt ere faldne.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Med Hensyn til de Aktstykker, som jeg i Mødet igaar omtalte, at Konseilspræsidenten havde meddeelt til Oplysning om Armeens Tilbagegang fra Dannevirke-Stillingen og de Forhold, som staae i Forbindelse dermed, skal jeg bemærke, at de, som jeg nævnte, i Formiddag have ligget til Gjennemlæsning for d'Her.